

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cebotari Vitalii în numele inculpatului Șoimu Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Șoimu Igor xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.01.2020 – 10.09.2020;

Instanța de apel: 30.09.2020 – 03.11.2020;

Instanța de recurs: 18.12.2020 – 24.03.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Central din 10 septembrie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Șoimu Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal la 1 an închisoare;
- în baza art.201¹ alin.(2) lit. a), b) Cod penal la 1 an închisoare;
- în baza art.320¹ Cod penal la 3 ani închisoare;
- în baza art.201¹ alin.(2) lit. a), b), c) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Șoimu Igor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Șoimu Igor în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 664 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Șoimu Igor, fiind condamnat în anul 2016 și ulterior în anul 2017, pentru comiterea infracțiunilor de violență în familie, manifestă și în continuare un comportament agresiv, exprimat prin aplicarea violenței fizice față de tatăl său Șoimu Sofronie. Astfel, la 11.11.2019, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se la domiciliul tatălui său Șoimu Sofronie, a.n.xxxx, situat în satul

Xxxx, intenționat, în rezultatul unui conflict, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.201929D0194 din 04.12.2019, leziuni corporale sub formă de traumatism craniu-cerebral acut cu comoție cerebrală, echimoze multiple a feței, ambelor mâini și umărul stâng, fractura coastelor V-IX pe stânga cu deplasarea fragmentelor și reacția pleurei paracostale, care s-au produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, pot data din 11.11.2019, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie. Producerea leziunilor corporale depistate, prin cădere liberă de la înălțimea corpului, se exclude.

Tot el, fiind condamnat în anul 2016 și ulterior în anul 2017, pentru comiterea infracțiunilor de violență în familie, manifestă și în continuare un comportament agresiv, exprimat prin aplicarea violenței fizice față de concubina sa Coțaga Maria. Astfel, la 17.01.2020, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, s-a deplasat la domiciliul cet. Istrati Sinticlia, situat în satul Xxxx, unde se afla concubina sa Coțaga Maria, a.n.xxxx, unde intenționat, urmărind scopul de a-i cauza suferințe fizice și a-i cauza leziuni corporale, prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei, i-a aplicat ultimei o lovitură cu cuțitul de bucătărie în regiunea abdomenului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.202029D0005 din 23.01.2020, plagă tăiată în regiunea epigastrică nepenetrantă, care s-a produs prin mecanism de lovire cu obiect tăietor-înțepător, poate data din 17.01.2020, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Tot el, la data de 17.01.2020, neexecutând măsurile din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, s-a deplasat la domiciliul tatălui Șoimu Sofronie a.n.1942, situat în satul Xxxx, unde s-a aflat până la sosirea colaboratorilor de politie, astfel, intenționat nu a executat măsurile stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie din 21.11.2019, prin care s-a dispus de a proteja victima violenței în familie Șoimu Sofronie, a.n.xxxx, domiciliat în satul Racovăț r-nul Soroca, față de agresorul Șoimu Igor, a.n.xxxx, domiciliat în satul Xxxx, agresorul fiind obligat de a părăsi locuința comună și de a nu se apropia de locuința lui Șoimu Sofronie la o distanță mai mică de 200 metri; de a nu se apropia la o distanță mai mică de 200 metri de victima Șoimu Sofronie; de a nu contacta victima Șoimu Sofronie, inclusiv telefonic, prin corespondență, rețelele de socializare din internet sau prin orice alt mod, emisă pe un termen de 60 de zile de la data emiterii ordonanței.

Tot el, fiind anterior condamnat în anul 2016 și ulterior în anul 2017 pentru comiterea infracțiunilor de violență în familie, cunoscând cu certitudine faptul că, la moment în instanța de judecată Soroca sediul Central se află două cauze penale în care la fel este pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunilor de violență în familie și neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, manifestă și în continuare un comportament agresiv, exprimat prin aplicarea violenței fizice față de tatăl său, Șoimu Sofronie și fratele său, Șoimu Vitalie, totodată provocându-le intenționat și suferințe psihice exprimate prin înjurare, insultare, amenințări verbale, acțiuni care au umilit părțile vătămate și le-a provocat stări de tensiune, sentimente de frică, înjosire și incapacitate de apărare, cauzându-le astfel vătămări corporale, suferințe fizice și psihice.

Drept urmare, acționând cu intenție unică, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, în seara zilei de 07.08.2020, fiind sub influența băuturilor alcoolice, aflându-se la domiciliu tatălui său, Șoimu Sofronie a.n.xxxx din satul Xxxx, unde locuiește și fratele său Șoimu Vitalie a.n.xxxx, intenționat, în rezultatul unui conflict, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în spate lui Șoimu Sofronie, în rezultatul căruia fapt ultimul a căzut jos, fiindu-i cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr.202029D0117 din 24.08.2020 echimoză pe hemitoracele drept, echimoze pe cotul stâng și antebrațul stâng, fractura humerusului stâng în treimea de sus (col chirurgical), care s-au produs prin mecanism de lovire cu sau de obiecte contondente, pot data din 07.08.2020, condiționează o dereglare de sănătate de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie. Leziunile corporale depistate au putut fi produse în timpul și circumstanțele indicate și anume în urma faptului că, Șoimu Sofronie a fost lovit cu pumnul din spate de către Șoimu Igor, în urma cărui fapt a căzut jos. Producerea leziunilor corporale depistate la cet. Șoimu Sofronie prin cădere simplă de la înălțimea corpului cu lovirea de suprafață dură este mai puțin probabil. Cel mai probabil leziunile corporale depistate la cet. Șoimu Sofronie s-au produs în urma căderii de la înălțimea corpului cu accelerație din exterior (posibil din spate).

Drept urmare cet. Șoimu Vitalie a apelat la organele de politie, care s-au prezentat la fața locului, unde în urma cercetării cazului a fost întocmit pe numele lui Șoimu Igor ordinul de restricție de urgență nr.67, prin care ultimul a fost obligat de a nu veni și de nu a se afla la domiciliul cet. Șoimu Sofronie din satul Xxxx pe un termen de 10 zile de la 07.08.2020 ora 19:40 până la 17.08.2020 ora 19.40 și de a evita orice contact cu cet. Șoimu Sofronie și cet. Șoimu Vitalie.

Acționând cu aceeași intenție unică, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, în seara zilei de 13.08.2020, fiind sub influența băuturilor alcoolice, ignorând ordinul de restricție de urgență nr.67 întocmit la 07.08.2020 pe numele său, având restricția de a nu veni și de nu a se afla la domiciliul cet. Șoimu Sofronie și de a evita orice contact cu cet. Șoimu Sofronie și cet. Șoimu Vitalie de la 07.08.2020 ora 19:40 până la 17.08.2020 ora 19.40, s-a prezentat la domiciliu tatălui său, Șoimu Sofronie a.n.xxxx din satul Xxxx, unde locuiește și fratele său Șoimu Vitalie a.n.xxxx, invalid de gradul I, unde intenționat, în rezultatul unui conflict, i-a aplicat ultimului lovituri cu bastonul peste cap, apoi cu un obiect din masă plastică de formă alungită peste mână în timp ce cet. Șoimu Vitalie ținea în mână telefonul mobil, încercând să telefoneze la politie pentru a reclama acțiunile ilicite a lui Șoimu Igor, cauzându-i conform raportului de constatare nr.202029P0340 din 14.08.2020 edem cu echimoze parietal pe dreapta, care s-au produs prin mecanism de lovire cu obiect contondent, pot data din 13.08.2020 și se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cebotari Vitalii în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Șoimu Igor să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, menționând că inculpatul și-a recunoscut vina.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, instanța de judecată nu a ținut cont că inculpatul a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptelor incriminate, în ședința de judecată a înaintat cerere privind recunoașterea probelor din rechizitoriu, în conformitate cu

prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, considerând că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

Apărarea a remarcat și faptul, că la numirea pedepsei instanța nu a ținut cont și de poziția părților vătămate, care nu au pretenții de ordin material cât și moral față de Șoimu Igor, solicitând să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2020, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a consemnat că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței. Concluzia primei instanței privind calificarea infracțiunilor este corectă, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentelor de infracțiune prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. c), art.201¹ alin.(2) lit. a), b), art.320¹, art.201¹ alin.(2) lit. a), b), c) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că sentința se contestă în partea stabilirii pedepsei, însă temei pentru a interveni în această parte în hotărârea apelată, instanța nu a stabilit relevând în acest sens următoarele.

La individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, ce se califică ca infracțiuni mai puțin grave și grave, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, care anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, circumstanței atenuante - recunoașterea vinovăției, exprimată prin cerere scrisă, a ținut cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat.

Instanța de apel a notat că, nu se constată vre-un temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Șoimu Igor, iar pedeapsa pentru faptele comise în conformitate cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, stabilită răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 Cod penal de restabilire a echității sociale. Or, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și de evitarea pe viitor a săvârșirii unor noi fapte infracționale.

5. Avocatul Cebotari Vitalii în numele inculpatului Șoimu Igor, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră.

În motivarea recursului declarat avocatul susține că, soluția instanței de apel în latura penală, în partea individualizării pedepsei penale, este prea aspră întrucât instanța urma să ia în considerație circumstanțele atenuante pe caz, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunilor, examinarea cauzei în procedura simplificată.

La stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi

infrațiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În opinia recurentului, instanța de judecată nu a identificat în mod corespunzător mărimea pedepsei aplicate inculpatului.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanța de apel și-a motivat corect soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 84 Cod penal, în privința individualizării pedepsei stabilită inculpatului, or, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru inculpatul care a comis această infracțiune, luând în considerație regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului și duratei pedepsei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând conținutul recursului, Colegiul penal reține că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Însă, din conținutul argumentelor expuse, Colegiul penal atestă că partea apărării apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanța de apel, invocând de fapt că instanța eronat a stabilit circumstanțele cauzei care individualizează pedeapsa aplicată, solicitându-se aplicarea pedepsei mai blânde, prin urmare această poziție se circumscrie temeiului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului. Închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui Șoimu Igor, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.art.7, 61 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor, care fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave, ca circumstanță atenuantă a fost reținut – recunoașterea vinei în comiterea faptelor incriminate, căința sinceră, iar ca circumstanțe agravante a fost reținut că anterior a fost atras la răspundere penală pentru infracțiuni similare.

Reieșind din cele expuse, instanțele corect au conchis că, stabilirea față de inculpatul Șoimu Igor a pedepsei definitive în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, de 4 ani închisoare este echitabilă și doar aceasta poate să își atingă scopul de restabilire a echității sociale, corijare și reeducare a inculpatului.

Astfel, instanțele de fond și apel au respectat principiile generale de stabilire a pedepsei, concluziile cărora corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale, iar Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Totodată, Colegiul penal a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordare în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei inculpatului Șoimu Igor, pentru infracțiunile comise, instanțele de fond nu au comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect

stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile apărătorului expuse în recursul ordinar sunt vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cebotari Vitalii în numele inculpatului Șoimu Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Șoimu Igor xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena